

Een dag in De Hogeweyk

Ontmoet Sanne, verzorgende in De Hogeweyk

Vandaag eindelijk weer droog over op de fiets. Ik parkeer mijn fiets in de stalling voor De Hogeweyk tegenover Oosthoek 2. De gordijnen daar zijn nog gesloten. Na twee dagen vrij heb ik weer zin om hier te zijn. Eigenlijk gek dat ik de bewoners al een beetje mis na twee dagen. Het is nog vroeg dus eens kijken wie er nachtdienst hebben. Ik loop naar binnen door de entreesluis van de wijk. Ik tref twee nachtteamleden, Tim en Nel. Nel praat me even bij over de nacht. Meneer Hendricks slaapt op de bank in de woonkamer, zoals wel vaker. Mevrouw Stijnen is terug uit het ziekenhuis na een gebroken heup maar heeft een goede nacht gehad. Ik hoor het akoestisch systeem ratelen. Altijd druk op dit tijdstip zo rond 6:45. Tim luistert aandachtig en informeert de collega's per walkie talkie waar nodig. De eerste bewoners in De Hogeweyk zijn wakker.

Eens kijken hoe het in mijn huis is. Normaal slapen de meeste bewoners daar wat langer uit. Ik neem de voordeursleutel van het bord bij de receptie en groet mijn wijkmanager, Ton. 's Ochtends is altijd een aandachtspunt voor hem. Even checken of alle collega's op tijd in elke woning zijn. Ik loop naar buiten, de wijk in en wordt begroet door een stel eenden die achter elkaar aanlopen rondom de fontein. De rozen naast de fontein krijgen wat extra water door het opspattende water van de fontein. Dat is na dagen van regen eigenlijk niet nodig maar ze staan wel prachtig in bloei.

Ik draai het slot van de voordeur van Boulevard 15 om en stap stilletjes naar binnen. Wat een stilte nog. O nee, ik hoor licht gesnurk uit de woonkamer. Meneer Hendricks ligt languit op de bank in de woonkamer. Ik loop zachtjes door naar de wasruimte. Ik berg mijn telefoon en portemonnee op in de locker. Er staat nog een vuile handdoeken was klaar van gisteren avond. Ik zet de machine even aan. Ondertussen maar even koffie zetten in de keuken. Op de computer in de kast in de woonkamer tik ik mijn wachtwoord in. Het koffieapparaat pruttelt. Misschien vanmiddag maar even ontkalken. Met een beker verse koffie lees ik de rapportages van de laatste twee dagen. Mevrouw Stijnen is in het ziekenhuis geweest vanwege een gebroken heup en alweer terug. Meneer Hendricks was wat onrustig zonder een duidelijke reden. Mevrouw Jansen wilde gisteren niet onder de douche want ze vertrouwde de flex-collega niet.

Op de bank wordt meneer Hendricks wakker. Hij doet de rits van zijn gulp omlaag. Ik spring op en begeleid hem net op tijd naar het toilet. Uit de medicijntrolley pak ik baxterrol met medicatie voor meneer Hendricks. Die loopt ondertussen naar zijn kamer. We zoeken samen kleren uit die ik klaar leg op zijn bed. Meneer wast zich bij de wastafel. Ik kijk even toe en vertrek. Vijftien minuten later steek ik even mijn hoofd om de deur. Het elektrisch scheren wil niet zo lukken. Ik bied hulp aan, maar Meneer Hendricks is duidelijk een geïrriteerd en moppert. Vandaag dan even iets minder glad geschoren. We proberen het nog even na het ontbijt.

Mevrouw Stijnen wordt wakker en roept hard 'zuster!'. Ik loop naar haar kamer en bel tegelijk Wendy, de fysiotherapeut om even samen te kijken hoe het mevrouw Stijnen vergaat. Wendy stapt enkele ogenblikken later al binnen. De fysiotherapie in de wijk zit tegenover Boulevard 15 dus Wendy is mijn overbuurvrouw. Mevrouw Stijnen zit met een beetje hulp op de rand van het bed. Na de operatie zo snel mogelijk weer in beweging komen is het advies. Wendy adviseert om vandaag nog even een rolstoel te gebruiken. Morgen komt ze terug om het samen met mevrouw en mij zonder rolstoel te proberen.

De deurbel gaat zachtjes. Stan stapt binnen. De praktijkverpleegkundige showt zijn nieuwe sneakers aan meneer Hendricks die inmiddels in de woonkamer zit. Tom komt ook even speciaal langs voor mevrouw Stijnen en adviseert om de pijnmedicatie vandaag verder af te bouwen. Alleen zo nodig nog vandaag. Stan's telefoon gaat. Jacqueline van Vijverpark 16 aan de lijn. Stan groet en schiet de deur uit.

We helpen mevrouw Stijnen met de tillift op de douchestoel. Dat is ze duidelijk niet gewend. Een afleidingspraatje over haar uitgebreide Swarovski collectie die uitgesteld is in de glazen kast in haar kamer doet wonderen. Vol trots vertelt ze over haar nieuwste jaarstuk. Op naar de douche. De twee andere bewoners slapen nog. Fijn, dat geeft mij de mogelijkheid om wat meer tijd aan mevrouw Stijnen te geven vandaag.

De deurbel gaat weer en collega Yasmin stapt binnen. Zij is echt de steun en toeverlaat en het vaste gezicht voor iedereen. Altijd om 08.00 uur aanwezig, 5 dagen in de week. Wat een rustpunt voor bewoners en familie. Ook zij bergt haar jas en tas op in de locker. De wasmachine is klaar en Yasmin vult de droger. Daarna wordt de tafel in de eetkamer gedekt. Yasmin legt een bloemetjeskleed uit de kast op tafel. Meneer Hendricks helpt een handje mee en legt met behulp van wat aanwijzingen twee borden op hun plek maar loopt daarna weg naar de bank waarin hij gaat zitten. Op tafel komt een Hollands ontbijtje met brood, kaas, vleeswaren, jam, koffie, thee en melk. Yasmin maakt pap voor Mevrouw Smit. Zoals altijd heeft zij ontbijt op bed. Yasmin helpt haar. Het is inmiddels 08:45 en meneer Hendricks en mevrouw Stijnen zitten aan de eettafel, Yasmin schuift de stoelen aan en pakt zelf ook een stoel. Ze kletsen over het weer en Yasmin biedt soms een helpende hand, alleen wanneer nodig.

Meneer Hendricks heeft echt zijn mopper dag. Nu op mevrouw Jansen. Ik vaag me af of we iets over het hoofd zien? Toch nog even teruglezen in rapportage van de afgelopen weken. Ik vraag Marleen, de sociaal agoog om eens een observatie te doen bij ons in de woning. Yasmin verandert het onderwerp aan tafel. Ik vind even tijd om alvast het verslag van de ochtend bij te werken op de computer en luister ondertussen naar de tafelgesprekken. Vanmiddag zijn de halfjaarlijkse zorgplanbesprekingen. Even controleren of alle disciplines hun informatie hebben bijgedragen. Wel spannend om voorzitter te zijn. Gelukkig kan ik altijd terugvallen op Saskia, de dokter.

Yasmin maakt een boodschappenlijst en nodigt meneer Bouwmeester uit te assisteren. Vandaag moet ze het even alleen doen want hij heeft absoluut geen zin vandaag. Duidelijk niet in z'n hum. Mevrouw de Jong en mevrouw Dijkgraaf willen wel mee naar de supermarkt. Mevrouw de Jong wil de rolstoel van mevrouw Dijkgraaf duwen. Dat lukt niet helemaal maar met een beetje begeleiding van Yasmin gaat het goed.

Om iets voor half 11 wordt meneer Hendricks opgehaald door Mary. Mary is al jaren vrijwilligster en komt meneer Hendricks ophalen voor de jazz vereniging. Vijf minuten later wordt Mevrouw Jansen opgehaald voor de gym club. Meneer Thijssen loopt ook richting de deur. Ik loop achter hem aan, wijs hem op zijn jas en wens hem veel plezier. Hij maakt iedere dag een aantal keer een wandelingetje. In de woonkamer is het rustig en neem ik even de tijd voor mevrouw Smit. In de woonkamer hoor ik de stem van Ina, de dochter van mevrouw Stijnen die bij haar moeder op bezoek komt. We ruiken iets lekkers en ik loop met mevrouw Smit naar de woonkamer. Yasmin heeft net een verse cake gebakken en we vieren dat mevrouw Stijnen weer terug is uit het ziekenhuis.

Als iedereen weer terug is van de verenigingen is het alweer bijna tijd voor de lunch. Meneer Hendricks neuriet zijn favoriete nummer van Ella Fitzgerald. De vereniging heeft zijn humeur goed gedaan. Terwijl Yasmin samen met mevrouw Jansen de tafel dekt, loop ik even naar buiten om meneer Thijssen te zoeken. Meestal loopt hij korte rondjes maar nu is hij iets langer weg. Ik tref hem op het theaterplein waar een groepje kinderen van het kinderdagverblijf aan het spelen is. Samen zwaaien we de kinderen uit die zelf ook gaan lunchen en lopen richting huis. Ondertussen vertel ik over de lunch van vandaag; tosti's, zijn lievelingslunch. En trouwens ook die van mij!

***Alle namen zijn gefingeerd**